

Ignacy Kowal, Kaczanówka 07.04.1930 r.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Tobie ś.p. Witku poświęcam – urodzony w 1908 r. zmarł w 1930 r.

O jak mi smutno, jak smutno, Boże
Nic mnie już w płaczu ukoić nie może.
Padłeś jako kwiat polny ścięty kosą
Jak roślina rzeźwiona ranną rosą
Z nadejściem skwaru południa - usycha
Tak i Ty drogi, wyzionąłeś ducha.
Żegnaj, o żegnaj ukochany bracie
Na tym padole płaczu nie zobaczę cię więcej
Aż dźwięk trąby Archanioła
Na sąd ostateczny wszystkich powoła.
Śpij Drogi Bracie snem ukojnym w grobie
Niech ziemia matka, lekką będzie Tobie.
I z duszy mej płynie ciche wołanie:
Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.
Niech ten głos idzie do tronu Bożego
Chryste, przyjm do Swej chwały duszę Jego.